

Sygn. akt II K 492/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Maciej Babiarz

Protokolant: st. sekr. sądowy Donata Gołaś-Gwarda

z udziałem Prokuratora: Ziemowita Sułka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 roku w P.

sprawy **o wydanie wyroku łącznego**

wobec **P. J.**

syna B. i B. z d. P.,

urodzonego w dniu (...) w N.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 1 lutego 2002 r., sygn. akt II K 1874/01 za czyny:

- popełniony w dniu 19 września 2001 r. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka dzienna,

- popełniony w dniu 19 września 2001 r. z art. 280 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka,

oraz karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 19 września 2001 r. do dnia 01 lutego 2002 r.

II. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 czerwca 2002 r., sygn. akt II K 866/02 za czyny:

- z dnia 10 kwietnia 2002 r. z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 10 kwietnia 2002 r. z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

oraz karę łączną roku pozbawienia wolności, wykonaną od dnia 08 lipca 2004 r. do dnia 02 czerwca 2005 r.

III. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 26 czerwca 2007 r., sygn. akt II K 95/07 za czyn popełniony w dniu 7 sierpnia 2006 r. z art. 280 § 1 k.k. i in. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu stosowania środka zapobiegawczego od dnia 09 lutego 2007 r. do dnia 26 czerwca 2007 r., którą skazany odbywał w okresie od dnia 09 lutego 2007 roku do dnia 01 lipca 2008 roku oraz od dnia 02 października 2008 roku do dnia 10 listopada 2010 roku i odbył ją w całości;

IV. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 02 grudnia 2008 roku, sygn. akt VI K 776/08 za czyny:

- z dnia 02 października 2008 roku z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

- z dnia 02 października 2008 roku z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 02 października 2008 roku z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 marca 2009 r., sygn. akt II K 361/08 za czyn z dnia 20 września 2008 roku z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 390/13 za czyn z dnia 22 lutego 2013 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt II1 Ko 821/15;

VII. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia **27 marca 2014 r.**, sygn. akt II K 1395/13 za czyny:

- z dnia 20 lutego 2013 r. z art. 278 § 1 k.k. i in., z dnia 20 lutego 2013 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku pozbawienia wolności oraz karę 40 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 kwietnia 2015 r., sygn. akt II1 Ko 310/15 zarządził wykonanie tej kary;

VIII. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt II K 1131/14 za czyny:

- z dnia 11 września 2014 r., 30 czerwca 2014 r. i 22 sierpnia 2014 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku pozbawienia wolności;

- z dnia 23 września 2014 r. i 17 września 2014 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z miesiąca lipca 2014 r. z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 27 sierpnia 2014 r. z art. 275 § 1 k.k. i in. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 23 września 2014 r. z art. 281 k.k. i in. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 26 kwietnia 2014 r. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od dnia 11 września 2014 r. do dnia 13 września 2014 r. oraz od dnia 23 września 2014 r. do dnia 23 stycznia 2015 r.;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II K 788/14 za czyn z dnia 27 czerwca 2014 r. z art. 275 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka:

1. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec **P. J.** wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 390/13 oraz Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt II K 1395/13 łączy i wymierza skazanemu **karę łączną roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;**

2. na podstawie 85 k.k. w zw. z art. 91 § 3 k.k. oraz art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. za czyny opisane w wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II K 788/14, popełniony w dniu 27 czerwca

2014 r. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz czyn opisany w pkt 4. wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt II K 1131/14 popełniony dnia 27 sierpnia 2014 r. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wymierza skazanemu **P. J.** jedną karę roku i 1 / jednego/ miesiąca pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. 1-3 i 5-6 wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt II K 1131/14 oraz jedną karę orzeczoną w pkt. 2 niniejszego wyroku łączy i wymierza skazanemu **P. J.** karę łączną **3 /trzech/ lat i 7 /siedmiu/ miesięcy;**

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie wyroków Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 1 lutego 2002 r., sygn. akt II K 1874/01, Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 czerwca 2002 r., sygn. akt II K 866/02, Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 26 czerwca 2007 r., sygn. akt II K 95/07;

5. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 marca 2009 r., sygn. akt II K 361/08 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 2 grudnia 2008 r., sygn. akt VI K 776/08;

6. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. 3 niniejszego wyroku kary łącznej zalicza skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach II K 1131/14 - od dnia 11 września 2014 r. do dnia 13 września 2014 r. oraz od dnia 23 września 2014 r. do dnia 10 maja 2016 r.;

7. na podstawie § 3 ust. 1, § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. K. koszty obrony udzielonej z urzędu w sprawie niniejszej w kwocie 147,60 zł (stu czterdziestu siedmiu złotych 60/100);

8. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, przy czym wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 492/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. J. został skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 1 lutego 2002 r., sygn. akt II K 1874/01 za czyny:

- popełniony w dniu 19 września 2001 r. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka dzienna,

- popełniony w dniu 19 września 2001 r. z art. 280 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka,

oraz karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 19 września 2001 r. do dnia 01 lutego 2002 r.

II. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 czerwca 2002 r., sygn. akt II K 866/02 za czyny:

- z dnia 10 kwietnia 2002 r. z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 10 kwietnia 2002 r. z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k.
w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

oraz karę łączną roku pozbawienia wolności, wykonaną od dnia 08 lipca 2004 r. do dnia 02 czerwca 2005 r.

III. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 26 czerwca 2007 r., sygn. akt II K 95/07 za czyn popełniony w dniu 7 sierpnia 2006 r. z art. 280 § 1 k.k. i in. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu stosowania środka zapobiegawczego od dnia 09 lutego 2007 r. do dnia 26 czerwca 2007 r., którą skazany odbywał w okresie od dnia 09 lutego 2007 roku do dnia 01 lipca 2008 roku oraz od dnia 02 października 2008 roku do dnia 10 listopada 2010 roku i odbył ją w całości;

IV. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 02 grudnia 2008 roku, sygn. akt VI K 776/08 za czyny:

- z dnia 02 października 2008 roku z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

- z dnia 02 października 2008 roku z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 02 października 2008 roku z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 marca 2009 r., sygn. akt II K 361/08 za czyn z dnia 20 września 2008 roku z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 390/13 za czyn z dnia 22 lutego 2013 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt II1 Ko 821/15;

VII. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia **27 marca 2014 r.**, sygn. akt II K 1395/13 za czyny:

- z dnia 20 lutego 2013 r. z art. 278 § 1 k.k. i in., z dnia 20 lutego 2013 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku pozbawienia wolności oraz karę 40 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 kwietnia 2015 r., sygn. akt II1 Ko 310/15 zarządził wykonanie tej kary;

VIII. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt II K 1131/14 za czyny:

- z dnia 11 września 2014 r., 30 czerwca 2014 r. i 22 sierpnia 2014 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku pozbawienia wolności;

- z dnia 23 września 2014 r. i 17 września 2014 r. z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z miesiąca lipca 2014 r. z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 27 sierpnia 2014 r. z art. 275 § 1 k.k. i in. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 23 września 2014 r. z art. 281 k.k. i in. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- z dnia 26 kwietnia 2014 r. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od dnia 11 września 2014 r. do dnia 13 września 2014 r. oraz od dnia 23 września 2014 r. do dnia 23 stycznia 2015 r.;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II K 788/14 za czyn z dnia 27 czerwca 2014 r. z art. 275 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje:

Mając na uwadze wejście w życie ustaw z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 541) oraz ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 437) na dzień orzekania w sprawie niniejszej rozstrzygnąć należało na wstępie kwestię intertemporalną związaną ze stosowaniem poszczególnych ustaw w sprawie niniejszej. W ocenie Sądu zgodnie z zasadą ogólną z art. 4 § 1 k.k. zasadą jest stosowanie ustawy nowej, a stosowanie ustawy dotychczasowej wchodzi w rachubę w przypadku, gdy ustawa obowiązująca w chwili czynu jest bardziej korzystna dla sprawcy. Należy jednak uwzględnić, iż stosownie do art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej (tj. przed dniem 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Przytoczony przepis art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. ma natomiast charakter przepisu szczególnego w stosunku do art. 4 § 1 k.k. i w ocenie Sądu wyłącza zastosowanie tejże zasady ogólnej na zasadzie kolizji ustaw *lex specialis derogat lex generalis*. Wobec skazanego P. J. nie zapadły natomiast wyroki skazujące na podstawie przepisów obowiązujących po dniu 1 lipca 2015 r.

Wyrok łączny wydaje się, gdy zachodzą warunki do jego wydania, to znaczy do wymierzenia kary łącznej. Natomiast zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.

Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W sprawie o wydanie wyroku łącznego pierwszorzędne znaczenie ma zatem ustalenie, czy poszczególne czyny opisane w poszczególnych wyrokach jednostkowych zapadłych co do skazanego pozostają w tzw. zbiegu realnym przestępstw, a następnie że wymierzono za nie kary podlegające łączeniu. Przytoczyć w tym miejscu warto stanowisko Sądu Apelacyjnego

w Lublinie (wyr. SA w Lublinie z dnia 8 sierpnia 2008 r., II AKa 147/08, LEX nr 454029): "z realnym zbiegiem przestępstw mamy do czynienia, gdy sprawca popełnia dwa lub więcej czynów zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny, wyrok co do któregośkolwiek z nich (art. 85 k.k.). Jego wydanie powoduje więc zamknięcie pewnej grupy przestępstw. Skutkiem tego jest zaś to, iż nie można uznać, że którekolwiek z nich może pozostawać w zbiegu realnym z innymi czynami, popełnionymi już po dacie tego pierwszego wyroku. Jeżeli bowiem skazany w dalszym ciągu dopuszcza się czynów przestępnych, to tworzą one kolejną grupę, a zatem kolejny zbieg, który zamknięty zostaje pierwszym wyrokiem skazującym, dotyczącym przestępstwa należącego do tej grupy". Zważyć jednak należy, iż zgodnie z art. 91 § 2 k.k., jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 k.k. popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną stosując odpowiednio przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, w sytuacji natomiast, gdy sprawca został skazany dwoma lub więcej wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw orzeka się co do tych przestępstw karę łączną w wyroku łącznym, zgodnie z § 3 tego przepisu.

Mając na uwadze powyższe oraz opisane w części wstępnej niniejszego uzasadnienia jednostkowe wyroki skazujące P. J. dojsć należało do wniosku, iż spełnione zostały warunki do wydania wobec skazanego wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że występki skazanego opisane w wyrokach Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawach II K 1874/01, II K 866/02 oraz Sądu Rejonowego

w Puławach w sprawie II K 95/07 zostały popełnione po wydaniu co do skazanego wyroków w pozostałych tych sprawach, więc

w zakresie czynów opisanych w tych wyrokach Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k. W odniesieniu do czynów opisanych w wyrokach Sądu Rejonowego w Puławach w sprawach II K 361/08 i VI K 776/08 wskazać należy, że zapadł co do nich wyrok łączny Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 września 2009 r., sygn. akt II K 90/09 i nie zaistniały żadne okoliczności, które prowadziłyby do wydania nowego wyroku łącznego co do tych czynów, w szczególności skazany nie popełnił żadnych przestępstw, które ingerowałyby w zbieg realny przestępstw wskazany w sprawie II K 90/09. W tym zakresie Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Mając natomiast na względzie obowiązujący do dnia 1 lipca 2015 r. przepis art. 92a k.k. Sąd pominął wyroki zapadłe wobec skazanego P. J. w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi z kolei i te czyny, które popełnił P. J., a co do których zaistniały podstawy do wydania wyroku łącznego wskazać należy, iż:

Pierwszym wyrokiem jaki zapadł co do czynów wchodzących w skład realnego zbiegu przestępstw popełnionych przez skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 390/13. Wyrokiem tym P. J. skazany został za występki popełniony w dniu 22 lutego 2013 r. Po popełnieniu tego przestępstwa P. J. dopuścił się dwóch występków w dniu 20 lutego 2013 r., co do których zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt II K 1395/13. Wszystkie te czyny zostały więc popełnione przed wydaniem wyroku w sprawie II K 390/13, tj. przed dniem 13 grudnia 2013 r. W sprawie II K 390/13 P. J. skazany został na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a w sprawie II K 1395/13 przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na jedną karę roku pozbawienia wolności. W obu tych sprawach wykonanie kar pozbawienia wolności zostało prawomocnie zarządzone.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II K 788/14, oraz w pkt. 4 wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 stycznia 2015 r., II K 1131/14 P. J. przypisano natomiast występki z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W zakresie tych czynów zaistniały zatem podstawy do orzeczenia jednej kary na podstawie art. 85 k.k. i art. 91 § 3 k.k. Za wymienione przestępstwa zachodziła więc podstawa do orzeczenia jednej kary, gdyż należały one do ciągu przestępstw opisanego w dwóch wyrokach, przy czym zgodnie z art. 91 § 3 k.k. w takiej sytuacji Sąd orzeka karę w granicach do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Podstawą wymiaru kary za te występki w oparciu o art. 11 § 3 k.k. Sąd uczynił przepis art. 275 § 1 k.k. Uwzględniając przy tym wymiar kar jednostkowych orzeczonych już za te występki co do skazanego, mianowicie karę 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 788/14 oraz karę 8 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie II K 1131/14 Sąd orzekł jedną karę roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności.

Po orzeczeniu jednej kary za czyny z wyroków II K 1131/14 i II K 788/14 oraz orzeczeniu kary łącznej za czyny z wyroków II K 390/13 i II K 1395/13 Sąd na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzekł wobec P. J. karę łączną 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Należy mieć na względzie, iż w stosunku do skazanego orzeczone zostały kary: roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności (w pkt. 2 wyroku w sprawie niniejszej), a także kary jednostkowe w pkt. 1-3 i 5-6 wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 stycznia 2015 r., odpowiednio kary roku pozbawienia wolności, 10 miesięcy pozbawienia wolności, 10 miesięcy pozbawienia wolności, kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę asperacji. Zdaniem Sądu właśnie ta zasada, jako zasada łączenia kar, winna znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie. Odnotować należy, że karę łączną Sąd wymierza zgodnie z art. 86 § 1 k.k. w wysokości od najwyższej jednostkowej kary orzeczonej co do skazanego do ich sumy. Możliwe było zatem orzeczenie wobec P. J. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 2 lat i 2 miesięcy do górnej granicy sumy kar w postaci kary łącznej 7 lat i 5 miesięcy.

Sąd opierając się na dyrektywie asperacji wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Podkreślenia wymaga, że wymierzając karę łączną jednym z istotnych czynników kształtujących wymiar kary łącznej jest związek podmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami (wyroki SN: z 5 marca 1974 r., III KRN 7/74, LexPolonica nr 304991, OSNKW 1974, nr 6, poz. 112; z 11 lutego 1976 r., I KR 292/75, LexPolonica nr 304983, OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 128; z 6 kwietnia 1977 r., V KR 45/77, LexPolonica nr 304996, NP 1978, nr 5, s. 830 z glosą K. Buchały; z 18 października 2000 r., IV KKN 231/2000, LexPolonica nr 351312, Prok. i Pr. 2001, nr 4, poz. 2, dodatek). Uwzględnić przy wymiarze tej kary trzeba także zwartość czasową zachodzącą pomiędzy nimi (wyrok SN z 11 grudnia 1980 r., II KR 388/80, LexPolonica nr 321281), a także wielość zbiegających się przestępstw (por. Leon Tyszkiewicz w: Komentarz. Kodeks Karny. Tom II, Gdańsk 1999; wyr. SN z dnia 11 grudnia 1980 r., II KR 388/80). Nie można pominąć tu również aktualnego stanu resocjalizacji skazanego, czemu służyć powinny dowody wskazane w art. 571 § 1 k.k. Konkludując, stanąć należy na stanowisku, iż orzekana kara łączna powinna zostać oparta na zasadzie absorpcji w sytuacji, gdy szereg przestępstw pozostających ze sobą w zbiegu realnym zbliża się do sytuacji jedności czynu (choćby opisanej w art. 12 k.k.), a także w sytuacji, gdy przemawia za tym aspekt prewencji indywidualnej.

Czynów, za które orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności dopuścił się on na przestrzeni czasu od kwietnia 2014 r. co relatywnie niedługi okres czasu, do września 2014 r. Skazany popełniał w tym okresie średnio jedno przestępstwo miesięcznie. Sąd miał w polu widzenia więc z jednej strony, iż czyny te były podobne, skierowane przeciwko podobnym dobrom chronionym prawem, a z drugiej, iż odstępczy czasowe między poszczególnymi przestępstwami nie były znaczne. Sąd wymierzając karę łączną uwzględnił także ilość popełnionych przestępstw przez skazanego oraz ich rodzaj, który wskazuje na specjalizację P. J. w popełnianiu określonych przestępstw. Dodać trzeba, że z opinii o skazanym płynie wnioski, iż proces resocjalizacji skazanego, jego zachowanie oraz postawę uznano za przeciętne. Nie wchodził on w konflikty ze współosadzonymi, prezentował regulaminową postawę wobec funkcjonariuszy, lecz bywał również arogancki i lekceważący.

Sąd uznał, że tak orzeczona kara łączna pozbawienia wolności jest właściwa dla osiągnięcia wobec skazanego celów kary, w szczególności jest odpowiednia w aspekcie prewencji indywidualnej jak też prewencji ogólnej.

W świetle powyższych uwag uznać zatem trzeba, iż P. J. jest sprawcą lekceważącym zasady postępowania, w tym z cudzą własnością, nadto nierespektującym wydawanych w stosunku do jego osoby wyroków sądów karnych orzekających kary wolnościowe. Do istoty wyroku łącznego należy rozstrzygnięcie biorąc pod uwagę wszystkie wyroki zapadłe od daty popełnienia pierwszego przestępstwa do chwili rozstrzygnięcia w przedmiocie wyroku łącznego, tj. mając na uwadze całą działalność przestępczą sprawcy. Wyrok łączny jest instytucją, która niejako z założenia działa na korzyść sprawcy. Jednakże, co warto podkreślić, działa ona na korzyść tylko takiego sprawcy, który nie brnie już dalej w działalności przestępczej. Nie dotyczy ona natomiast osoby, która pomimo uprzedniego skazania, działalność tę kontynuuje (OSP nr 4/95, poz. 78). P. J. natomiast, mimo orzekania wobec niego kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania popełniał przestępstwa podobne ponownie i to wielokrotnie, więc demoralizacja skazanego nie pozwala w ocenie Sądu na orzeczenie kary łagodniejszej.

Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych łącznych kar pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach oraz okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

i zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego. Z opinii

o skazanym wynika bowiem, że nie jest on zatrudniony

w zakładzie karnym, więc kosztów tych nie mógłby ponieść z uwagi na swoją aktualną sytuację majątkową. Nadto na podstawie § 3 ust. 1, § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.) Sąd orzekł o kosztach obrony udzielonej skazanemu z urzędu.

Kierując się powyższymi względami, Sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.